Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26251
Copyright: Admont, Benediktinerstift

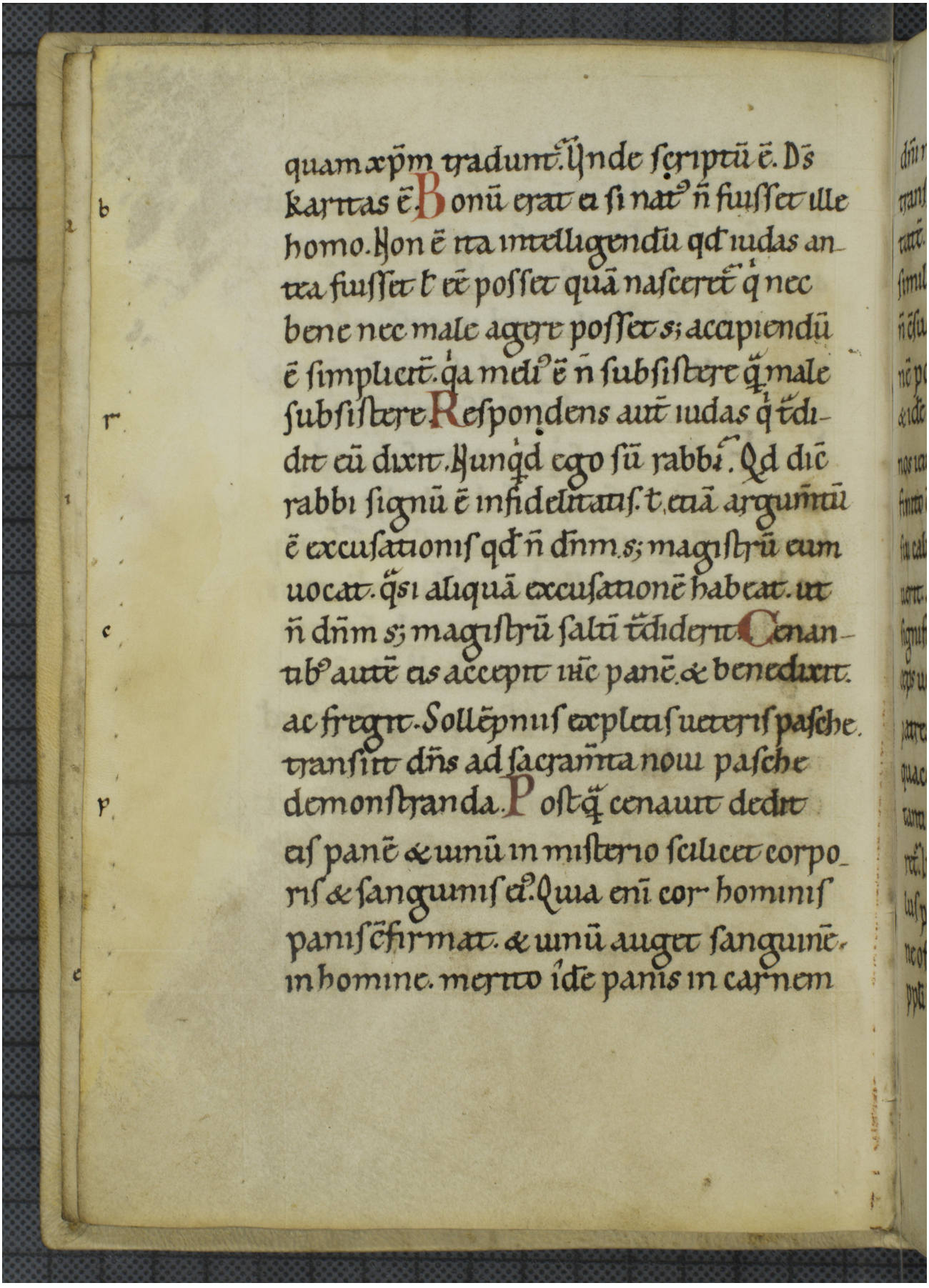

quam xp̄m tradunt. Unde scriptū ē. Ds̄
b karitas ē. Bonū erat ei si nat⁹ n̄ fuisset ille
homo. Non ē ita intelligendū qd̄ iudas an-
tea fuisset l̄ eē posset quā nasceret q̄ nec
bene nec male agere posset s; accipiendū
ē simplicit̄. q̄a meli⁹ ē n̄ subsistere q̄ male
r subsistere. Respondens aut̄ iudas q̄ t̄di-
dit eū dixit. Nunq̄d ego sū rabbi. Qd dic̄
rabbi signū ē infidelitatis. l̄ etiā argum̄tū
ē excusationis qd̄ n̄ dn̄m s; magistrū eum
uocat. q̄si aliquā excusationē habeat. ut
c n̄ dn̄m s; magistrū saltī t̄diderit. Cenan-
tib⁹ aut̄ eis accepit iūc panē. & benedixit.
ac fregit. Sollēpniis expletis ueteris pasche.
transiit dn̄s ad sacram̄ta noui pasche
p demonstranda. Postq̄ cenauit dedit
eis panē & uinū in misterio scilicet corpo-
ris & sanguinis ei⁹. Quia enī cor hominis
panis c̄firmat. & uinū auget sanguinē.
e in homine. merito id̄e panis in carnem